

»V meni živi Kristus«^{Gal 2,20}

BOŽJA BESEDA DANES 2

Revija Slovenskega bibličnega gibanja ISSN 131-5772 XVIII (2011)

LETO KRŠČANSKE DOBRODELNOSTI IN SOLIDARNOSTI

Angel ob Kristusovem grobu. Mileševska cerkev Kristusovega vstajenja, 1234-1236.

*»Slavite Gospoda, njegovi angeli,
vi, silni junaki, ki izpolnjujete njegovo besedo,
vi, ki poslušate glas njegove besede« (Ps 103,20).*

UVODNA BESEDA

s. Snežna Večko, predsednica SBG

Z naslovnice tokratne številke Božje besede danes nas z blagim in resnim pogledom spremlja angel, ki kaže na prazen

Kristusov grob. Pogled nanj prebuja občutek varnosti, ki ga v teh mesecih, ko bomo hiteli po raznih dopustniških poteh, še kako potrebujemo. Toda angelov pogled nam ne prebuja le občutka varnosti pod njegovimi krili, temveč nas tudi spominja na našo odgovornost, da poskrbimo za varnost svojega in življenja drugih. S prstom kaže na grob Vstalega. Tam je bila izbojevana dokončna zmaga življenja nad silami zla, ki ga ogrožajo. Samo v Bogu najdemo zadnji razlog, zakaj naj življenje – svoje in soljudi in končno vsega stvarstva – spoštujemo in varujemo. Kjer se je skušalo odstraniti misel na Boga, v lažni obljudi, da bo človek stopil na njegovo mesto, so se zgodili največji zločini proti življenju človeka. In le, kjer je Bog v

središču, lahko zagotovo upamo, da bo tudi človek v središču.

V tokratni številki naše revije smo glavni prispevek namenili svetopi-semškemu pogledu na življenje. Pogled v antiko pokaže, da niso le izvoljeno Božje ljudstvo, temveč ljudstva starega Bližnjega vzhoda nasploh živela iz prepričanja, da življenje izvira od Boga / božanstva. In da človek ne more z njim razpolagati po mili volji, da zanj odgovarja pred najvišjo avtoriteto. Izraelci so v svojem etičnem monoteizmu še posebej gradili na spoznanju, da poslušnost Božji besedi prinaša življenje, neposlušnost pa smrt. Človek mora biti pripravljen delati dobro in se varovati zla. Ker je prejel življenje od Boga, je pomembno, za kakšne cilje se odloča. Človek se venomer povzpneja za nečim, kar ga presega, kar pomeni, da je ustvarjen za Boga (Iz 38,10-20). Preroki so iz najgloblje zavesti o bivanju pred Bogom, ki mora biti sveto, preganjali vsako grešno rastje, ki ga tudi med Božjim ljudstvom, žal ni /bilo/ malo. Za Ezekielja se mora stara zgodovina nezvestobe, krivic, laži, napuha,

brezbrižnosti, liberalizma, brezmejne svobode in sovraštva končati, da se bo začela nova družba, novo ljudstvo, ki bo pognalo klas iz mrtvega semena in ki se bo kot vstajenec dvignilo iz groba. Kako si to želimo za našo domovino!

Blaženi Lojze Grozde, čudovit vzornik, dan našemu narodu kot seme, vrženo v zemljo, zvest samemu sebi in do zadnjega diha zvest Jezusu, je bil tudi vizionar – kateri svetnik pa to ni? – je natančno vedel, kaj bo čakalo slovensko družbo, če se bo vanjo vrinil brezbožni komunizem. Vedel je pa tudi, da eno samo samcato življenje v zvestobi Kristusu predstavlja strahovito oviro angelu teme in da je v času oblasti teme zvesti Kristusov učenec poklican k najvišjemu pričevanju za svojega Gospoda. »Jaz bom pa stopil v sredo naših dni, planili bodo, vem na mene, a vendar me zato ljubezen žene.«

Da bi tudi nas tudi v mesecih od diha pri vsem našem dejanju in nehanju gnala Kristusova ljubezen! In da bi angel s svojim krilom bedel nad našimi potmi!

Božja beseda danes je revija, ki jo izdaja Slovensko biblično gibanje.

Revija izhaja štirikrat letno (marca, junija, septembra in decembra).

Naslov gibanja in uredništva:

Poljanska 2, 1000 Ljubljana,
tel.: (01)43-14-278, (01)43-25-105 in
(02)25-24-472, <http://sbg.rkc.si/>

Uredniški odbor:

doc. dr. s. Snežna Večko (odgovorna urednica),
terezija.vecko@guest.arnes.si

doc. dr. Marijan Peklaj (zanimajo me),
marijan.peklaj@guest.arnes.si

prof. Bogomir Trošt (dogajanja)
bogomir.trost@rkc.si

Cena: posamezna številka 1,25 EUR,
celoletna naročnina 5,00 EUR;

Transakcijski račun pri Krekovi banki:
št.: SI56 2420 0900 4563 958

Priprava in izvedba Salve d. o. o. Ljubljana

Vsebina

UVODNA BESEDA (doc. dr. s. Snežna Večko)	2
ŽIVLJENJE V SVETEM PISMU	
Pojmovanje življenja v stari zavezi (dr. Janez Kozinc)	3
Prihodnost človeštva – odločitev za pravično družbo in novo zavezo z Bogom (Marko Rakun)	6
Smrt postane življenje (Vladimir Predikaka)	9
ZANIMA ME (Marijan Peklaj)	10
DOGAJANJE	
Udeležene iz Slovenije (dr. Rudolf Koncilija)	11
Andrej Lažeta	11
METODE DELA S SVETIM PISMOM	
Zgodba o čolnu (s. Cirila Hostnik)	12
VABILO	13
BOŽJA BESEDA ZA VSAK DAN (Pripravlja s. Metka Tušar)	14

Fotografije s. Maja Kavčič.

ŽIVLJENJE V SVETEM PISMU

Dr. Janez Kozinc

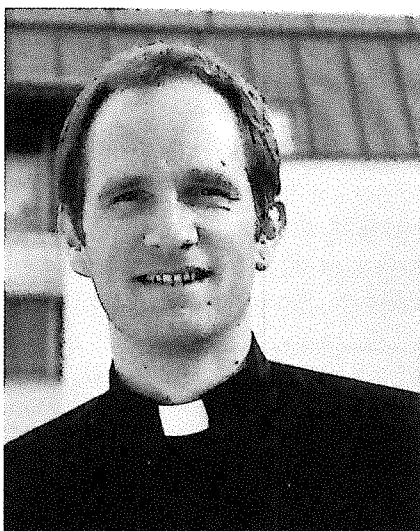
POJMOVANJE ŽIVLJENJA V STARI ZAVEZI

Življenje je Božji dar

Pogled na življenje in smrt v Stari Zavezi je do neke mere vezan na predstave sosednjih orientalskih narodov, v nekaterih pogledih odvisen od idej, ki izhajajo iz velikih kulturnih centrov. Vera v Jahveja pa je te ideje predelala, jim dala nove poudarke in jih tako vključila v svojo dediščino.¹

Da življenje – hebrejsko *hajja* – izvira od Boga, je splošno prepričanje

1 Gerhard von Rad, *Life and Death in the Old Testament*, v: *Theological Dictionary of the New Testament*, vol. 2, Gerhard Kittel, ur., (Michigan: WM. B. Eerdmans Publishing Company, 1983), 843.

Dr. Janez Kozinc je duhovnik Celjske škofije. Je doktor kemije in magister teologije.

Orienta. Izraelci so si glede izvora življenja, v primerjavi z ostalimi narodi, zastavljali manj vprašanj. Edino mesto, ki opisuje, kako življenje prihaja od Boga, je v 1Mz 2,7. Tam Bog v človekove nosnice dahne življenjski dih in tako postane človek živa duša. Ob opisu nastanka zemlje in življenja je opisan tudi padec človeka, ki zastavlja vprašanje, kakšno bi bilo sicer trajanje življenja. Omejeno ali neomejeno? Prvi opisi ne dajejo neposrednega odgovora o smrti, ki se kaže kot neposredna posledica greha.²

Hebrejska miselnost se ni toliko ukvarjala z izvorom življenja, temveč je bila v celoti potopljena v življenjsko izkušnjo; imeti ali učiti se življenje je bilo vprašanje etike, ne biologije. Pomemben je bil odnos posameznikovega življenja do Boga, ker je v njegovi roki življenje in smrt (Job 12,10), ker on vodi knjigo življenja. Bog Stvarnik je tudi pobudnik zaveze, zato varuje življenje ali prepušča človeka smrti glede na človekov odnos do njegove besede. To daje poseben pečat Stari zavezi. Vedno se je izkazovalo, da Izrael za svoje življenje potrebuje nenehen Božji blagoslov in svoje življenje izkuša kot trajno milost. Prerok Ezekiel še posebej poudarja, da poslušnost Božji besedi prinaša življenje, neposlušnost pa smrt.

Hebrejci so življenje doživljali kot nekaj numinoznega, kot nekaj, kar bistveno presega zgolj materialno bivanje. To je opisano v razlikovanju

2 Gary M. Bruge, »Life«, v: *The New Interpreter's Dictionary of the Bible*, vol. 3, Katharine Doob Sakenfeld et al., ur., (Nashville: Abington Press, 2008), 655-661.

med Božjo besedo, s katero so bile stvari in svet priklicane v bivanje, in Božjim Duhom kot delivcem življenja (življenjski dih: 1 Mz 2,7; 6,17; 7,15.22). Bog je tako Bog življenja (»kakor jaz – Gospod, živim«: 4Mz 14,28; 5 Mz 32,40; Sod 8,19; Rut 3,13; 1 Sam 14,39...) in živi Bog (5 Mz 5,26; Joz 3,10; 1 Sam 17,26; 2 Kr 19,4; Mt 26,63; Apd 14,15; Rim 9,26; Raz 7,2). Ker je njegovo bistvo življenje, ga more podeliti tudi ustvarjenim bitjem. To sicer ne pomeni, da bitja, ki prejmejo dar življenja, deležijo na Božji naravi (Jer 25,31; Iz 31,3), ampak da so sposobna komunikacije s Stvarnikom. Življenje torej ni razumljeno kot imanentni stvarjenjski princip, človek nima vpliva ali moči nad njim; življenje je v svojem izvoru in pojavnosti v Božjih rokah (1 Sam 2,6). Bog ga daje in jemlje, ko odvzame svoj dih ali duha (Job 4,9; 34,14-15; Ps 104,29).³

Življenje je torej Božji dar, ki ga Bog vzdržuje (Job 33,4; Ps 119,116; Iz 38,16; Mdr 16,12). To zamisel izraža tudi drevo življenja, nad katerim ima oblast Bog (1 Mz 2,17; Prg 3,18; 11,30), vrelec življenja (Prg 10,11; 13,14; 14,27), kar najde vzporednice v reki, ki teče od Božjega prestola in Jagnjeta (Raz 22,1sl), ali v vodah življenja v raj (Raz 7,17; 21,6; 22,17).⁴

Življenje v Stari Zavezi je ocenjeno kot najvišji (zemeljski) dar Boga,

3 O. A. Piper, »Life«, v: *The Interpreter's Dictionary of the Bible*, vol. K-Q, George Arthur Buttrick et al., ur., (Nashville: Abington Press, 1982), 125.

4 O. A. Piper, »Life«, v: *The Interpreter's Dictionary of the Bible*, vol. K-Q, George Arthur Buttrick et al., ur., (Nashville: Abington Press, 1982), 125.

kar pa ne pomeni, da je ta dar zgolj v užitek. Človek mora biti pripravljen delati dobro in se varovati zla. Ker je prejel življenje od Boga, je pomembno, za kakšne cilje se odloča. Človekovo življenje se venomer povzpema za nečim, kar ga presega, kar pomeni, da je ustvarjen za Boga (Iz 38,10-20).⁵

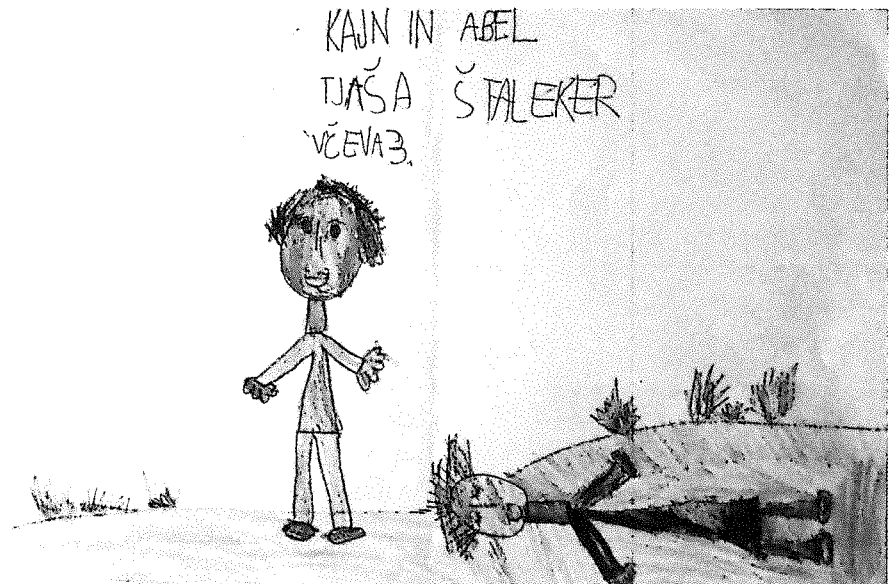
Ker je življenje Božji dar, je potrebno, da je kot tako globoko spoštovano. Pripada Bogu, zato nihče nima oblasti nad njim. Božje gospostvo nad življenjem se v starozavezni misli izkazuje s tem, da Bog ta dar vzame tistemu, ki ga zlorablja. Ubijanje v vojni je bilo domnevno dopuščeno, vsakršno nepravilno ubijanje pa je bilo strogo prepovedano po peti Božji zapovedi. Ubijanje živali je po potopu dovoljeno v živež človeku, ne sme pa uživati mesa z življenjem, to je s krvjo (1 Mz 9,3-4).

Najstrožje je obsojeno jemanje življenja nedolžnim otrokom z namenom žrtvovanja le teh bogovom. To pomeni izgubo lastnega življenja. Tudi samomor je bil v judovski in krščanski teološki tradiciji zavržen, čeprav ne tako jasno kot žrtvovanje otrok. Nenavadno je, da ob nekaterih življenjih, ki so se končala s samomorom (npr. Savel, Samson), ne sledi obsodba le-tega. Sicer pa je prepoved ubijanja pri teologih vedno zajemala tudi primer samomora. Temelj temu so vedno iskali v Božjem gospostvu nad darom življenja.

Bog, življenje in smrt

Upanje človeka v Stari zavezi je bilo dolgo življenje, kar dejansko pomeni življenje z Bogom, ki je človekov stvarnik. Greh pa je s seboj prinesel smrt, kar simbolično po-

5 Gary M. Bruege, »Life«, v: The New Interpreter's Dictionary of the Bible, vol. 3, Katharine Doob Sakenfeld et al., ur., (Nashville: Abington Press, 2008), 655-661.

Iz arhiva SGB

nazarja. izgon iz edenskega vrtaja. Človek, ki je bil čudežno ustvarjen iz prahu in oživiljen z Božjim dihom, je sedaj opomnjen, da je le prah in da se vanj vrača. Smrtnost človeka je v bibličnem pomenu posledica greha, ki je človeka odtrgal od deleženja na Božjem življenju.

V poglavjih, ki sledijo 1 Mz 1-11, je prisotna tema, kako lahko človek, kljub grehu, živi podobno življenje, kot si ga je Bog sprva zamislil za človeka. Mogoče je torej nazaj pridobiti dobrine in kvalitete, ki jih je človek užival v rajju. Te pa so dostopne le tistim, ki hodijo z Bogom, po njem hrepenijo in si prizadevajo uresničevati njegovo voljo. Tem, ki mu zaupajo, povrne z dolgim življenjem in jih obvaruje bojev.

Pomemben odgovor Božji volji je poslušnost zavezi, ki jo Bog sklene z Izraelci na gori Sinaj. Pokornost zavezi Izraelu prinaša življenje in blagoslov.⁶

Smrt je dobrodošla le za trpečega (Job 3,11-26). Nasprotja med življenjem in smrtjo večkrat opisuje Pridigar. V 9,5 poroča, da se človek življenja zaveda, mrtvi ne vedo ni-

6 Gary M. Bruege, »Life«, v: The New Interpreter's Dictionary of the Bible, vol. 3, Katharine Doob Sakenfeld et al., ur., (Nashville: Abington Press, 2008), 655-661.

česar več; smrt je tema (11,8); smrt na koncu vse izenači (Job 3,18-19).

V Stari Zavezi je življenje resnično, če je dolgo in srečno. To pa je odvisno od načina človekovega življenja, kolikor je poslušen Božji postavi ali nasvetom modrosti (Ezk 3,18sl). Tako je izbira načina življenja odvisna od človeka: srečno in dolgo življenje ali pot smrti (Prg 6,23; 10,17). Pravičnemu, ki je nasičen z dnevi, je smrt dobro zaslužen počitek (Job 3,17-19) pri njegovih očetih.⁷

3. Osebno življenje

Starozavezni miselnosti je bilo tuje današnje individualistično mišljenje. V starem Izraelu se ni živelo v osamljenosti. Že življenje z Bogom pomeni skupnost. Sobivanje z drugimi člani iste vere vključuje vzajemno odvisnost. Najvišja avtoriteta in moč na eni strani in podvrženost na drugi sta bistveni značilnosti človeškega življenja.⁸ Prav

7 Rudolf Bultmann, »The Concept of Life in the Old Testament«, v: Theological Dictionary of the New Testament, vol. 2, Gerhard Kettel, ur., (Michigan: WM. B. Eerdmans Publishing Company, 1983), 851.

8 O. A. Piper, »Life«, v: The Interpreter's Dictionary of the Bible, vol. K-Q, George Arthur Buttrick et al., ur., (Nashville: Abington Press), 1982, 125

tako je življenje praktično mogoče le v skupnosti, kar je bilo v tedanjem času in prostoru že z vidika preživetja toliko bolj potrebno. Rešitev, blagoslov in upanje so prihajali preko skupnosti.

Življenje tudi ni skrčeno zgolj na materialne dobrine – te ne zagotavljajo dobrega življenja. Notranji blagoslov poznavanja Boga je pomembnejši kot zunanja merila, ki bi lahko govorila o blagoslovu. Tako je David na begu pred Savlom, ko ni več imel upanja za svoje materialno življenje, lahko rekel, da je Božja dobrota boljša kakor življenje (Ps 63,4).⁹

Vsako življenje ima svoj cilj. Ps 139 posebej poudarja intimno zvezo med Bogom in slehernim življenjem, še preden je rojeno. Stara zaveza pa jasno spregovori tudi o krhkosti človeškega življenja, ki se kaže v trpljenju in smrti. Življenje polzi skozi roke ne glede na to, kako zelo si ga človek prizadeva obdržati. Dolgost življenja je že vnaprej določena, kakor pravi Ps 139,16. Pregovor, da »strah Gospodov podaljšuje dni življenja, leta krivičnikov pa se krajšajo« (Prg 10,27), torej ne velja v vsakem primeru.

Življenje je Božja lastnina, tako človek nima oblasti nad življenjem drugega, niti nad samim seboj (2 Mz 20,13; 5 Mz 5,17; 1 Mz 4,10). Bog tudi ne zahteva žrtvovanja ljudi zase (1 Mz 22). Smrt, ki je posledica Božje jeze nad grešnim človekom, je kazen za greh, ki ostaja kljub Božjemu odpuščanju (2 Mz 34, 6-9). Znamenje Božje jeze nad grešnim človekom je lahko tudi pokončanje skoraj vsega človeštva, kot je vidno v vesoljnem potopu (1 Mz 7,21-23).¹⁰

9 Gary M. Bruge, »Life«, v: The New Interpreter's Dictionary of the Bible, vol. 3, Katharine Doob Sakenfeld et al., ur., (Nashville: Abington Press, 2008), 655-661.

10 O. A. Piper, »Life«, v: The Interpreter's Dictionary of the Bible, vol. K-Q, George Arthur Buttrick et al., ur., (Nashville:

Le življenje v poslušnosti Božjim zakonom si je zaslužilo naziv »življenje« (Ezk 18,1sl; 20,1sl.11; 33,1sl; 5 Mz 30,15sl) in bo nagrajeno od Boga. On bo na strani pravičnih, ki jih bo branil pred zlobnežem (Ps 73,23; Jer 21,5).

Modro, razumno življenje

Modrostna literatura dodaja izraelskemu pojmovanju življenja nov prispevek. Izkušnja je pokazala, da življenje posameznika ne ustreza obljubam o srečnem življenju pravičnega. Medtem ko je zemeljsko življenje še vedno visoko cenjeno (Tob 8,17; 12,9-10; Bar 3,14), je neizogibno potrebno priznati "uspeh" zlobnih (Job 21,7; Ps 73,3-5; 10,13,...). Pojavi se apokaliptična literatura, ki v veri v končno sodbo in vstajenje pokaže na začasnost uspeha in sreče zlobnih ter trpljenja pravičnih. Pravičnemu bo povrnjeno za trpljenje, zlobni pa se bodo prebudili »za sramoto in večno gnusobo« (Dan 12,2). Tedanje okolje je apokaliptiko vendarle večinom sprejemalo le kot hrepenečo željo. Precejšen del judovstva, tako npr. saduceji, niso sprejeli verovanja v posmrtno življenje.¹¹

Modrost (Prg 4,10; 8,35; 9,6) in zaporednost srečnih in temnih dni v življenju (Prg 11,7-8) sta vendarle predstavljala vir resničnega življenja in sreče (Job 5,26; Ps 91,16; Prg 3,1-2.16.22; 4,10.22; 8,35; 9,11;...). Čeprav sta beda življenja (Job 7,1) in njegov neuspeh (Prd 1,2.17; 2,11) močno poudarjena, je življenje kljub temu lahko sladko (Prd 11,7), saj ima dober človek ključ do blaženosti.¹²

Abington Press, 1982), 126.

11 O. A. Piper, »Life«, v: The Interpreter's Dictionary of the Bible, vol. K-Q, George Arthur Buttrick et al., ur., (Nashville: Abington Press, 1982), 126.

12 O. A. Piper, »Life«, v: The Interpreter's

Iz arhiva SGB

Posebej Pridigar in Pregovori usmerjajo k polnemu življenju in učijo, kako pridobiti razumnost, ki ni ločena od razodete vere. Pregovori že na samem začetku poudarijo, kje je začetek modrosti: v strahu Gospodovem. Kaj je torej potrebno za življenje na tem svetu? Potrebno je praktično vodenje, da se človek izogiba slabega, potrebno je čuvati dobro ime, obvladovati jezo, izogibati se bedakom in udejanjati pravičnost v poklicu. Življenje je treba ravnati v skladu z nauki očetov, spodbujati ponižnost, plemenitost, potrpežljivost, učljivost srca, dobrodelnost.

V starozavezni modrosti je življenje povezano z religioznim in duhovnim redom. Teologija modrosti se tako postavlja kot posrednik med Bogom in človekom.¹³

Dictionary of the Bible, vol. K-Q, George Arthur Buttrick et al., ur., (Nashville: Abington Press, 1982), 126.

13 Gerhard von Rad, Life and Death in the Old Testament«, v: Theological Dictionary of the New Testament, vol. 2, Gerhard Kettel, ur., (Michigan: W.M. B. Eerdmans Publishing Company, 1983), 846.

Marko Rakun

PRIHODNOST ČLOVEŠTVA – ODLOČITEV ZA PRAVIČNO DRUŽBO IN ZA NOVO ZAVEZO Z BOGOM

»Pravičnik je postavljen brez strahu na mnoga pota zmotnega življenja in temni vhod neznanega podzemlja med sencami površnega rodu« (Rainer M. Rilke)

André LaCocque v razmišljanju o sedemintridesetem poglavju Ezekielu skrbno in natančno razloži pomen preroškega dela Ezekielu in drugih prerokov, ki so pripravljali pot za prihod našega Odrešenika. Strinjam se z njegovo mislijo, da je prerok osebno poklican, da v dogodkih, ki jih naznanja, odigra dejavno vlogo tako s svojimi dejanji kot s svojim trpljenjem. Zato je pravi prerok resnični upornik, mesija, ki se je osvobodil vsakršne strukturne skušnjave po zlorabi in se distancira od svojega političnega, ideološkega in mitološkega vzorca. Na primer Jezus je bil resnično največji revolucionar ljubezni in miru.

Ko sem prebiral prispevek Andréa LaCocquea Iz smrti v življenje v knjigi *Misliti Biblijo* (skupaj s filozofom Paulom Ricoeur-jem), sem imel vseskozi pred očmi Ezekielova štiri videnja: videnje suhih kosti, poklicanost, videnje obsodbe in videnje novega Jeruzalema. Vsa ta videnja so še kako aktualna tudi za današnjo družbo. Ne moremo mimo tega, da je prav Ezekiel prerok izgnancev, saj je tudi on tako kot pred njim Mojzes svojo

obljubljeno deželo gledal samo od daleč in se ni nikoli na njej naselil. Mogoče pa lahko upamo, da bo prišel čas, ko se bodo lahko naši slovenski pregnanci in izgnanci, ki so naseljeni povsod po svetu (npr. v Argentini, Kanadi, ZDA, Avstraliji...), nekoč vrnili v deželo svojih korenin, v svojo obljubljeno deželo, kjer so nekoč že imeli zavezo z Bogom. Ampak so se v boju za preživetje morali izseliti, ker bi jih drugače v lastni deželi Sloveniji čakalo ujetništvo in po vsej verjetnosti smrt kot tisoče drugih, ki so končali po 2. svetovni vojni v jamah in brezni slovenskih gozdov, za veliko od njih svojci še danes ne vedo, kje so pokopani.

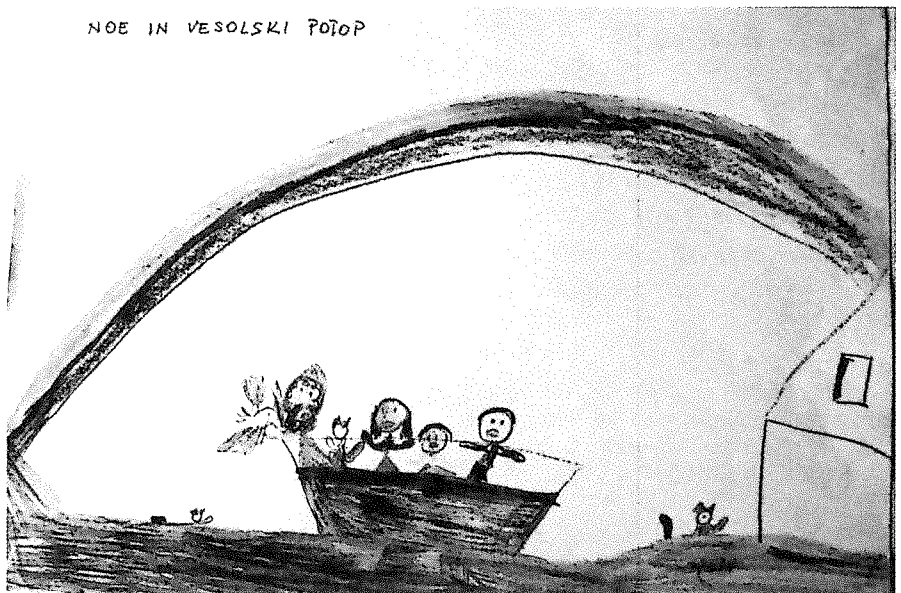
»Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali in vse hudo o vas lažnivo govorili. Veselite in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko.« (Mt 5, 11). Vsak politični sistem, ki temelji na totalitarnih in diktatorskih metodah kontroliranja in manipuliranja z ljudmi, in ki odstrani Boga iz družbe, je vedno obsojen na propad.

Zato je Ezekiel opisoval grehe Jeruzalema, Babilona, zato poznamo propad Sodome in Gomore, antičnega Rima in Grčije, zato poznamo propad komunističnega

režima v Vzhodni Evropi in drugih območjih sveta. Mislim, da je tudi prihodnost človeštva v tem, da se vsak od nas odloči za pravično družbo in da sklenemo zavezo z Bogom na novo. Aktualni dogodki nam kažejo zelo velik porast sedmih glavnih grehov: napuh, lakomnost, nečistost, nevoščljivost, požrešnost, jeza in lenoba. Ob tem seveda ne moremo mimo tega, da nas Bog zagotovo ne bo pustil na cedilu, da nas ne bo kaznoval v stilu večnega pogubljenja, trpljenja in življenja v peklju. Bog nas čaka, čaka na akcijo, na spreobrnjenje. Ali zmoremo to?

Ezekiel je pozival k obnovitvi življenja v Jeruzalemu in deželi Izraela ob pomoči tistih, ki se bodo vrnili iz izgnanstva. Prihodnje rešenje je predvidevalo nov tempelj, nov začetek in novo ljudstvo, katerega seme je v izgnanstvu. In to seme je poklicano, da se razvija neodvisno od prejšnjega ljudstva. Tu je prerok pokazal, da se da prekiniti s preteklostjo, s preteklim grešnim življenjem, da lahko pustimo vse za sabo in odrinemo na globoko. Ali tudi našo Slovenijo čaka spreobrnjenje in nova pot, nov začetek, z ljudmi, ki so mnogo pretrpeli v zadnjih petdesetih,

NOE IN VESOLSKI POJOP

Iz arhiva SGB

šestdesetih letih preganjanja predvsem zaradi vere v Boga? Ali bodo ti ljudje prinesli novo upanje in novo družbeno ureditev, ki bo temeljila na pravičnosti, poštenosti, veri v življenje, veselju, ljubezni, miru, velikodušnosti, solidarnosti, upanju...?

»Resnično, resnično, povem vam: če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo; če pa umre, obrodi obilo sadu.« (Jn 12, 24). Verjamem, da kri vseh tistih, ki so se v 2. svetovni vojni borili za Boga, ni bila prelita zaman. Vsi pobiti in hkrati še živeči izgnanci vpijejo k Očetu, da rabimo spremembo, da potrebujemo Boga za naš obstoj, da se moramo boriti za dostojanstvo vsakega človeka, da moramo zagovarjati pravico, da moramo zagovarjati življenje človeka od spočetja do njegove smrti.

Ezekielovo videnje suhih kosti razumem tako, kot je zapisal avtor omenjenega besedila. Izgnanci so, metaforično, suhe kosti. Ne more biti drugače, saj že sam termin simbolno nakazuje, da suhe kosti predstavljajo posameznike, ki trpijo, umirajo, so preganjani, ki kličejo k svobodi in se borijo za pravico. Suhe kosti so lahko tudi posamezni predstavniki današnje družbe, ranljive družbene skupine: umirajoči starejši ljudje, celotna stara populacija, rakavi bolniki, zlorabljeni otroci, nerojeni otroci, posamezniki z izkušnjo nasilja, Romi, tujci, begunci, ljudje s težavami v duševnem zdravju, ljudje z motnjo v telesnem in duševnem razvoju, brezposelni, ponižani in razžaljeni, osebe z anoreksijo in bulimijo, zaporniki, ki so preganjani zaradi vere, spola, družbenega razreda... Zgodovina se venomer ponavlja kljub več poskusom, da se nikoli več ne bi ponovile grozote različnih zatiranja, obsojanja in preganjanja (inkvizicija, križarske

vojne, zatiranje in uničenje Indijancev na ameriških tleh, 1. in 2. svetovna vojna, vojna na Balkanu, vojna v Ruandi, Somaliji, in na drugih področjih Afrike, problemi na Bližnjem Vzhodu).

»Glejte, da se ne daste zavesti! Veliko jih bo namreč prišlo v mojem imenu in bodo govorili: Jaz sem. Ali: Čas se je približal. Ne hodite za njimi! Ko boste slišali o vojnah in vstajah, se ne ustrašite, kajti to se mora prej zgoditi, vendar še ne bo takoj konec... Vzdignil se bo narod proti narodu in kraljestvo proti kraljestvu. Veliki potresi bodo na mnogih krajih, kužne bolezni in lakota, grozote in velika znamenja z neba. Toda preden se bo to zgodilo, bodo nad vas dvigali roke, preganjali vas bodo, izročali v shodnice in ječe in zaradi mojega imena vas bodo vlačili pred kralje in oblastnike... Izdajali vas bodo celo starši in bratje, sorodniki in prijatelji, in nekatere izmed vas bodo ubili. Vsi vas bodo sovražili zaradi mojega imena, toda niti las z vaše glave ne bo propadel. S svojo stanovitnostjo si boste pridobili svoje življenje.« (Lk 21, 8-12, 16-19).

Problem je v tem, da se vedno preveč govori in vedno je premalo akcije za doseg sprememb v družbi. Z novo tehnologijo orožja (biološko, kemično,...) se da pobiti na milijone ljudi v eni sekundi. Opis suhih kosti zajema seveda vso zgodovino za nazaj, kjer je prikazana taka, kakršna je: brez pomena, absurda, zločinska, obsojanja vredna, jalova, zapuščena zaradi grehov in življenja brez Boga, osamljena in ničeva. Vendar je imel Ezekiel v mislih popolno uničenje tudi zgodovino rešenja, lepo in dobro novico. Smrt starega ljudstva ni samo kazen, izgnanstvo ali izginotje, ampak je na obzorju že nova zaveza, novi rod, nov začetek in večno življenje z Bogom. Suhe kosti napovedujejo tudi

novorojstvo, življenje v maternici povezano s plodovnico, novo Zemljo in novo nebo.

Ezekiel je odločno napovedal popolno uničenje dežele in izraelskega ljudstva v Stari zavezi, ki ni spoštovalo določil zaveze z Bogom (zlato tele, Sodoma in Gomora, Babilon...). Ampak je po uničenju prav s takšno vnemo začel pridigati prihod nove zaveze, novega rodu in rešenja. Zato je lahko Ezekiel tudi predstavnik apokalipse, ker upošteva možnost, da bodo le posamezniki ušli splošni obsodbi. In ti so vsi naši izgnanci, pregnanci, izseljenci, pa tudi vsi tisti, ki so dali življenje v boju za Boga in vero. »Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da da življenje za svoje prijatelje.« (Jn 15, 13). Avtor se sprašuje, kaj pridobimo, če priznamo smrt kot finalnost bivanja in zgodovine, če je odklanjanje smrti najboljši način za priznanje njene nadvlade? Kadar smrt zanihamo, nimamo nobenega prostora za upanje onkraj absurda, zato se je vselej treba soočiti s smrtjo iz oči v oči. Zakaj s smrtjo ni vsega konec? Ker nam je Bog obljubil večno življenje. Ker preizkušnje morajo priti, ampak je treba preteklost pustiti za sabo. Ker ima Bog za vsakega izmed pripravljeno poslanstvo na tem svetu, da ga izpolnimo po svojih najboljših močeh. Po dobrih delih nas bo spoznal. Ker je Ezekiel v svojem videnju prepoznal, da čeprav so kosti suhe, lahko vseeno zares oživijo in živijo naprej. Že v tem videnju je nakažal prihod Davidovega potomca, Jezusa, odrešenika sveta, mesijo, kneza miru, ki bo onesposobil zle sile, ki ogrožajo življenje. »Dejal je: Jaz sem glas vpijočega v puščavi; vzravnajta Gospodovo pot, kakor je rekel prerok Izaija.« (Jn 1, 23).

Zdaj je trenutek za spreobrnjenje, za novo zavezo, za novega Davida,

nov Sion, nov tempelj, nov začetek in novo stvarjenje. Potrebno je pasti na dno, da lahko vsak človek začne živeti na novo, da se začne novo Božje darovanje. Tukaj lahko padec in možnost ponovnega vzpona in spreobrnjenja primerjamo z zasvojenici (alkoholiki, narkomani, zasvojenici s hrano, igrami na srečo...), ki morajo spoznati dno, ki morajo zabresti najgloblje, da se lahko potem dvignejo. Totalna smrt tako postane življenje. *»Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, ve-komaj ne bo umrl.«* (Jn 11, 25).

Bog je usmiljen in ne potrebuje vnaprejšnjih pogojev, ki bi jih postavljali, da bi vsak človek moral biti v vsakem trenutku popoln. Zato nam je dal svobodno voljo, da se lahko odločamo, zato nam daje toliko preizkušenj, za katere on sam ve, da jih lahko zmoremo. Smrt pa nima oblasti nad nami, Bog nas rešuje smrtnih muk in nam pripravlja večno veselje nekoč v nebesih. Zato mora vsak človek tudi v trpljenju, smrti, težkih preizkušnjah (naravne nesreče, avtomobilske, letalske nesreče, samomori, smrt ljubljene osebe, zasvojenosti, izguba službe, bole-

zni...) najti smisel. Zelo lepo misel najdemo v Psalmu 22: *»Ti pa, Gospod, ne bodi daleč! Moja moč, hiti mi pomagat!«* (Psalm 22, 20). Če se bomo zatekali k Bogu, bo vedno usmiljen z nami, sodil nas bo po dobrih delih, ki smo jih naredili v času svojega življenja.

Bog nam daje poročstvo za večno življenje. To nam je pokazal s tem, ko nam je poslal na svet svojega Sina, našega Mesija in Odrešenika. *»Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje.«* (Jn 3, 16). In še na drugem mestu podobnost: *»Na svetu imate stisko, toda bodite pogumni: jaz sem svet premagal.«* (Jn 16, 33).

Ezekiel govori tudi o sveti zemlji, o obljubljeni deželi, ki za vedno ostane obljubljena dežela, tudi če je bila popolnoma uničena in zavržena zaradi greha naših dedov. Bog svojega ljudstva ne zapusti. Lahko se navežem na vse molitve k Devici Mariji v času osamosvajanja izpod komunističnega jarma in Jugoslavije ter osamosvojitvi Slovenije, ko je na tisoče in tisoče ljudi molilo za mirno rešitev in neodvisnost.

Upali smo na čudež. Takrat nam je zaupanje v Boga in Marijo veliko pomagalo. Ali zdaj v današnji družbi tega ne znamo več? Zdi se, da ko ljudem gre dobro in smo imeli gospodarsko rast nekaj časa, smo začeli pozabljati na Boga. Ko pa pride stiska, pa bi nam moral Bog na hitro uslišati vse prošnje, za katere ga prosimo.

Bistvo vsega sedemintridesetega poglavja Ezekielia vidim pa prav v usmerjenosti v prihodnost in odločitvi za pravično družbo ter v odločitvi za to, da sklenemo zavezo z Bogom na novo.

»Videl si, Gospod, nikar ne molči, Gospod, ne bodi daleč od mene! Zbudi se, prebudi se za mojo pravico, moj Bog in moj Gospod, za mojo pravdo. Prisodi mi pravico po svoji pravičnosti, Gospod, moj Bog.« (Psalm 35, 22-24).

Ezekiel se ukvarja z vprašanjem pravice za tiste, ki niso umrli zaradi svojega greha, ampak zaradi svoje vere. Oni so pravičniki, mučenci. Tak je bil na primer poljski duhovnik svetnik Maksimiljan Kolbe, ki je dal življenje v času 2. svetovne vojne v koncentracijskem taborišču. Lani pa smo tudi v Sloveniji dobili prvega mučenca, ki so ga mučili in umorili zaradi vere. To je blaženi Lojze Grozde, ki pa je zagovornik vseh slovenskih mučencev, umorjenih v času 2. svetovne vojne in predvsem v času takoj po končani 2. svetovni vojni. To so mučenci novejših zgodovine, ki kličejo k pravici. Njihova žrtev pa je kronana z večno nagrado. Vsak izmed njih je šel z molitvijo in petjem v smrt, ker so vedeli, da s smrtjo ni vsega konec. Če nas pravica ne čaka na tem svetu, bo Bog poskrbel, da bodo nekateri šli skozi smrt z mučeništvom in bodo spoznali vstajenje. Vsi trpeči, umirajoči, brezposelni, zlorablje-

64 LAČNI SE NASITILJO

Iz arhiva SGB

ni, ponižani, izločeni iz skupnosti, nerojeni otroci, usmrčeni, pobiti, preganjani zaradi vere...bodo dosegli večno slavo, saj drugače po božjem načrtu ne more biti!

Najlepši pogled v prihodnost in s tem povezana pravica po drugem Jezusovem prihodu se kaže v Razodetju, ko bo padel Babilon, ko bo satan poražen, ko bo smrt premagana in ne bo imela več moči, ko bo pekel izbrisan in ko bo zgrajen novi Jezuzalem: *»Nato sem videl novo nebo in novo zemljo. Kajti prvo nebo in prva zemlja sta izginila in morja ni bilo več...In prebival bo med njimi, oni bodo njegova ljudstava in Bog sam bo z njimi, njihov Bog. In obrisal bo vse solze z njihovih oči in smrti ne bo več, pa tudi žalovanja, vpitja in bolečine ne bo več. Kajti prejšnje je minilo.«* (Raz 21, 1, 4)

Za Ezekiela se mora stara zgodovina nezvestobe, krivic, laži, napačnosti, brezbriznosti, liberalizma, brezmejne svobode in sovraštva končati, da se bo začela nova družba, novo ljudstvo, ki bo pognalo klas iz mrtvega semena in ki se bo kot vstajenec dvignilo iz groba.

Za konec pa še misel blaženega Lojzeta Grozdeta, ki je bil zvest samemu sebi in do zadnjega diha zvest Jezusu. Hkrati pa je bil blaženi Lojze Grozde tudi vizionar podobno kot Ezekiel, ker je natančno vedel, kaj bo čakalo slovensko družbo, če se bo vanjo vrnil komunizem. In točno to se je zgodilo. Vendar stari svet propada, na obzorju se že sveti zarja, ki jo prinaša križani Jezus, ki nas je odrešil s smrtjo na križu. Mislim, da kristjani zmoremo toliko moči, da preženemo strah, ki ga v naši družbi seje ateistična ideologija, kapitalizem in materialistično potrošništvo z brezmejno svobodo in hedonizmom. *»Jaz bom pa stopil v sredo naših dni, planili bodo, vem na mene, a vendar me zato ljubezen žene.«*

Vladimir Predikaka

Smrt postane življenje

Zdaj zadnja ura je prišla,
zato zdaj prosim Jezusa,
da zla me reši vsakega,
na koncu večno življenje da.

V kotu sobe že vidim smrt,
kako je lepa kakor vrt,
ko v barvah ves je zacvetel
in ptiček v njem je mil zapel.

Oj sestra smrt, kaj ste že tu,
kaj meni boste grešniku
storili danes ta večer,
ko čutim v sebi tak nemir?

Nemir, ker grehi me teže,
a žal duhovnik daleč je,
bi zadnji zakrament želel,
a Bog mi je še to vzel.

Oj Jezus, ti moj rešenik,
sedaj še slišim samo krik
oseb, ki tukaj zbrane so
in glasno zame molijo.

Težko že diham, hladno je,
trpljenje moje težko je,
še zadnjič zdaj zajamem zrak,
izdihnem še, sedaj je mrak.

Ležim tam mrtev brez moči,
saj v meni več življenja ni,
ker smrt ga vzela je voljno
brez moje volje je željno.

Kaj hitro pa se spet zbudim,
telo negibno zapustim,
saj duša gor na oni svet
gre čista zdaj v večnost živet.

Že vidim luč tam daleč stran,
star svet je zame že neznan,
zdaj slišim nič več starega,
le klic Boga veselega.

Gor pa me Bog pričakal je,
za sodbo on poslednjo ve,
kak meni se glasila bo,
poslušam ga sedaj mirno.

Mi pravi, da v nebesa grem,
ker v življenju bil pravičen sem,
čeprav za grešnika sem se imel,
mi Bog pravični je grehe odvezl.

Ti grehi, pravi: »so majhni bli,
pravično življenje ž'vel si ti.«
Tako zdaj jaz v nebesih ž'vim,
kjer večno svojega Boga častim.

ZANIMA ME

Marijan Peklaj

»Tretji dan je bila svatba v Kani Galilejski« (Jn 3,1). Priloženi sta dve razlagi besedne kombinacije »tretji dan«. Po eni ni povsem jasno, na kateri prejšnji dan se navezuje izrazje tretji dan, je pa polno simbolične. Po drugi gre za povsem običajno poimenovanje dneva v tednu – torek, ki je v navadi (...), kjer imajo dnevi v tednu zaporedne številke. (...) Tudi Geneza številči dneve. Tretji dan je Bog ločil vode in trdnino pa pognal v rast zelenino, bilje in drevje (1 Mz 1,13). (...) Tudi pred tretjim dnevom, ko je Bog dal Izraelcem svoje zapovedi, sta bila dva dneva, ko so se Izraelci pripravljali na tretji dan (2 Mz 19,16). Ta dan (...) ni nujno torek ... Kaj menite o »tretjem dnevu«?

Marta Rešetič in Dušan Modic

Malo sem skrajšal besedilo vprašanja. Sicer imam obe omenjeni knjigi, Ratzingerjevo *Jezus iz Nazareta* (1. del), in Lehmannovo *Poročilo o Jezusu*, vseeno hvala za priloženi fotokopiji. Naj pripomnim le to, da imam papeževo knjigo o Jezusu, zdaj sta že dve, na častnem mestu, medtem ko imam knjižico Johannesa Lehmana (Ljubljana 1979) bolj skrito med drugo nekrščansko in protikrščansko propagando. S tem pa ne trdim, da ni v njej marsikaj pravega in resničnega.

Odgovor bi rad začel s tem, kar sem sam doživel pred kratkim. V svetopisemski skupini sem razlagal odlomek Jn 8,1-11. Ker sem za pripravo bral učen komentar,

sem predstavil tudi nekaj domnev o tem, kaj je Jezus s prstom pisal ali risal po tleh (v. 6.8). Pri mizi je sedela tudi gospa, ki je najprej poslušala, potem pa pripomnila: »Ali je to sploh pomembno?« Razumel sem jo in se opravičil, da sem te domneve pač našel v komentarju. V zgodovini razlaganja evangelijev se je številnim zdelo to vprašanje posebno zanimivo. Sicer pa je poanta odlomka jasna brez teh razlag: Jezus je s svojim ravnanjem predstavil usmiljenega Očeta; rešil je grešnico in je ni obsodil. Vendar ji je tudi rekel: »Ne greši več!« Tak je naš Bog.

Nazaj k tretjemu dnevu. Res je, da se je celo v našem jeziku vsaj delno ohranilo poimenovanje dni v tednu po številkah (torek, četrtek, petek), v današnjem judovskem jeziku se z vrstilnimi števili imenujejo vsi dnevi v tednu razen sobote. Naša nedelja je torej »prvi dan« in »tretji dan« je seveda naš torek. Znana mi je razlaga judovskega učenjaka Ben-Chorina, ki ga navaja Lehmann, da je bil torek v Jezusovih časih dan porok. Lahko bi torej prevedli takole: »Tisti torek je bila v Galilejski Kani svatba.« Judovski teolog preprosto trdi, da vsi prevajalci Janezovega evangelija napačno prevajajo ta »tretji dan«. Ali ima prav? Upravičen je sicer dvom, ali se podatek nanaša na časovno oddaljenost od nekega prejšnjega dogodka, na primer od Jezusovega srečanja s Filipom in Natanaelom, ali ne. V izčrpnem komentarju R. Browna sem našel zelo natančen prikaz teze, da je evangelist hotel vrsto dogodkov

spraviti v časovni okvir osmih dni od dneva, ko Janez Krstnik pričuje o sebi (Jn 1,19-28) do dneva začetka svatbe v Kani – od srede do srede. Pogledal sem, kako je »tretji dan« prevedel judovski teolog André Chouraqui, ki je celotno Sveto pismo, tudi Novo zavezo, iz izvornih jezikov prevedel v francoščino. Njemu pač ni mogoče očitati, da se ni zavedal, kaj je pri Judih pomenil »tretji dan«. Pa ni prevedel, da se je svatba zgodila v torek (mardi), ampak »le troisième jour« (tretji dan). Sicer pa tisti, ki trdi, da krščanski strokovnjaki in prevajalci Nove zaveze ne znajo hebrejsko in ne upoštevajo jezikovnega in kulturnega ozadja evangelijev, nima pojma o študiju krščanskih eksegetov in jih (vsaj nehote) žali.

V Stari zavezi je besedna zveza »tretji dan« ali »po treh dneh« zelo pogosta in se navadno vidi, da to štetje nima zveze s poimenovanjem dni v tednu. To ste pravilno ugotovili za »tretji dan«, ko so Izraelci pod Sinajem doživeli teofanijo. Pravijo, da pogosto ne gre za natančno časovno navajanje, ampak je bolj fraza, ki pomeni toliko kot pri nas, če rečemo, da je (ali bo) nekaj trajalo »par dni«, pa s tem ne trdimo, da sta bila (ali bosta) ravno dva dneva (48 ur). Toda v Novi zavezi dobi ta zveza zaradi Jezusove napovedi, da bo tretji dan po nasilni smrti vstal, čisto posebno težo. Pri Marku se napoved glasi malo drugače: »... bo po treh dneh vstal« (Mr 9,31; prim. 8,31; 10,34).

Da končno odgovorim na zastavljeno vprašanje. Ne zato, ker je Joseph Ratzinger papež, temveč

zato, ker je v evangelijih v resnici vse polno simbolike in namigov na preroške izreke, se nagibam k mnenju, da gre tudi v Jn 2,1 predvsem za simboliko. Za Janezov evangelij je simbolika še posebno značilna poteza. Vedno mi prihaja na misel, kako pomenljiva, kar srhljiva, je v tem evangeliju na videz odvečna pripomba: »Bila pa je noč« (Jn 13,30). Pisci Nove zaveze so brez

dvoma poznali tele besede: »V dveh dneh nas bo oživil, tretji dan nas bo vzdignil in bomo živeli pred njegovim obličjem« (Oz 6,2). Ali je prerok mislil na torek? Najbrž ne. Mirno pa lahko dopuščamo, da je bil Jezus na svatbi dva dni po zadnjem dogodku, ki je omenjen v Jn 1. Ni prepovedano misliti, da je to bil torek, a pomembna je zveza »tretji dan«, ki napoveduje razode-

tje Božje moči na svatbi sami in pozneje – tretji dan po izvršitvi Pilatove smrtne obsodbe. Slednji »tretji dan« prav gotovo ni bil torek, saj jasno piše, da so žene šle h grobu in ga našle izpraznjenega »prvi dan tedna« (Mt 28,1; Mr 16,2; Lk 24,1; Jn 20,1). Tako se je dogodek »tretjega dne« uresničil na »prvi dan«, kar je po našem poimenovanju vsekakor nedelja in ne torek.

DOGAJANJE

Dr. Rudolf Koncilija, podpredsednik SBG

Udeleženec iz Slovenije

Izredno zasedanje Svetovne katoliške biblične federacije (CBF)

Ariccia nad Albanskim jezerom pri Rimu, 15.-19. 6. 2011

Svetovna katoliška biblična federacija je v preteklem mesecu sklicala izredno zasedanje, ker je morala zaradi radikalne rešitve nastalih težav v precejšnji meri spremeniti statut. Zadnjo besedo bo izreklo vrhovno vodstvo Cerkve.

V pripravi na zasedanje in na njem smo premišljevali papežev sklepni dokument škofovske sinode o Svetem pismu. Ugotavljali smo, da se je potrebno poglobljati v biblično pastoralo prve Cerkve in njen izreden pastoralni uspeh. Iz te energije bo treba najti stik današnjih, še posebej mladih rodov z močjo Božje besede. Sveto pismo mora postati molitvenik.

Andrej Lažeta

Beseda božja je kot dež
v puščavi,
milozvočna kakor
angelov glasovi,
čudovita je kot žena v Razodetju,
dišeča kakor žgalne so daritve.

Beseda božja je še več ter više,
beseda je, ki zanjo ni besed,
Beseda božja - Bog je v vsej modrosti,
človek je le odsvit podobe božje.

Bog, nad vse si moder
v vsej besedi,
zato Ezekielu si norost ukazal,
iz smrti prebudi naj on življenje.

Neumna je ta misel za človeka,
a lepa zanj v prepadu globočine,
rešitev obljubi iz vsake mu globine.

METODE DELA S SVETIM PISMOM

S. Cirila Hostnik

ZGODBA O ČOLNU

1. KDO NEKI JE TA?

»No, nekaj pa vendarle tudi mravlje vedo,« si je mislila mravljica, ko je opazovala Petrovo odločitev. Peter je res, vsaj zaenkrat, pustil ribolov in šel za neznancem, ki mu je bilo ime Jezus iz Nazareta, kolikor je mravljica uspela pozneje izvedeti. Seveda, Peter čolna še zdaleč ni zapustil za zmerom, kar tako na hitro pa to tudi ne gre. Mravljica je kmalu spoznala, da je postalo življenje v njeni špranjici veliko bolj zanimivo. Peter in Andrej nista nič več toliko lovila in prevažala mokrih, smrdečih rib. Več sta se pogovarjala in predvsem sta skupaj z drugimi, ki so prišli v čoln, poslušala Jezusa. Ta jih je tako lepo poučeval in Peter, ki ga je imela mravljica še vedno za svojega gospodarja, seveda, saj so bili v njegovem čolnu, je postajal včasih prav smešen. Tole se je zgodilo nekega večera, ko je Jezus s svojimi učenci stopil v čoln.

»O, končno sprememba!« se je razveselila mravljica, ki se je že pošteno naveličala čakanja. »Prepekljimo se na drugo stran!« je rekel Jezus. Mravljica je videla, kako je Peter hitro skočil do vesel, seveda, saj Jezusa je imel rad in bi vse naredil zanj. »Zagotovo mu bo pokazal, kako pogumen zna biti na jezeru, ne boji se ne viharjev, ne nevihte,« si je mislila mravljica. Res je bila po-

nosna nanj, na svojega Petra: »Tudi Jezus bo to zagotovo znal ceniti,« si je mislila dalje. Njeno upanje, da bo spet slišala kaj zanimivega, pa je kmalu splahnelo. Jezus je namreč vzel Petrovo blazino in si jo dal pod glavo. Ja, malo je bilo Petru nerodno pri vsem tem, to je mravljica takoj opazila, saj veste, prav pretirano se ribiči na morju navadno ne umivajo. Jezus pa se je preprosto ulegel in zaspal. Res je moral biti utrujen in Peter je zato vsem strogo zabičal, naj bodo tiho in naj ga ne budijo.

Kar naenkrat pa je prihrumel tako hud vihar, kot ga mravljica s Petrom še ni doživela. »Dajmo, Peter, ne boj se, ti zmoreš premagati tudi te valove!« je mravljica na ves glas vpila in opogumljala Petra. In res se je pogumno boril, delil ukaze drugim in držal za vesla, kot da ima bronaste roke. Vesla pa so škripala in se lomila in v čolnu je bilo z vsako sekundo več vode. »Joj, moja špranjico bo vsak čas zalilo!« se je mravljica na smrt prestrašila. Jakob in Andrej sta z zadnjimi močmi metala vodo iz čolna, edino Janez je zasanjano strmel v Jezusa. On je imel neko posebno zaupanje vanj, tako, da se je včasih Peter prav jezil, da ima Jezus Janeza rajši kot druge. Mravljica je morala zapustiti svojo špranjico in se preseliti višje. »Spet mi bo odneslo vse pohištvo,« se je jezila in očitajoče pogledala Petra. Toda ob pogledu nanj je zastokala: »Ojoj, tole bo moj konec in mislim, da ne samo moj!« Petrov obraz je bil zlomljen od razočaranja, tako kot je bilo zlomljeno veslo v njegovi roki: »Nima smisla, da se še borimo,« je žalostno zavzdihnil in

tiho zamrmral: »Zakaj Jezus kar spi? Mu je vseeno za nas? Vse sem zapustil in šel za njim, zdaj pa...«. »Ja, res je, zakaj Jezus kar spi?« se je spraševala tudi mravljica, »Mar On ne pozna strahu?« »Peter, zbudimo Jezusa, zbudimo vendar Jezusa!« so kričali učenci Petru. »Če ne zmorem jaz, ki sem toliko let preživel na jezeru, kaj bo lahko Jezus naredil?!« si je mislil Peter, pa vseeno se je spravil do njega in zakričal: »Učitelj, ti ni mar, da smo izgubljeni?« »Peter!« je očitajoče pogledala mravljica svojega gospodarja, »Zakaj si moral ravno to reči? Spet boš imel težave! Saj vendar veš, kako zelo je Jezus v skrbeh zate, ti pa mu oponašaš, da mu je vseeno za vas!« Sicer si tudi mravljica ni mogla predstavljati, kaj bi lahko v tem trenutku Jezus še storil. Ta pa je tedaj vstal, pogledal v vihar in valove in jim zapretil: »Utihnite! Mirujte!« in veter se je polegel in nastala je globoka tišina. Še vedno temno nebo je stvar naredilo še bolj strašljivo. Mravljici je zastal dih: »Kkkkkaaaajjj pa je bilo to?« je zajecjlala mravljica. Pogledala je obraze učencev, ne, strah pred vetrom in viharjem, ki se je odražal na njih obrazih prej, je bil malenkosten v primerjavi s tem, kar je videla sedaj. Kot okamneli so strmeli v Jezusa. Sreča, da so stali v vodi, sicer bi se videlo, da hlače niso mokre samo od dežja. »Ubogi Peter,« si je mislila mravljica, »Da je moral to doživeti!« V tišini se je zaslišal Jezusov glas: »Kaj ste strahopetni? Ali še nimate vere?« Peter je osramočen povsil pogled. Mravljica je prepoznala v njegovem pogledu eno samo vpra-

šanje: »Kdo neki je ta, da sta mu pokorna veter in jezero?«

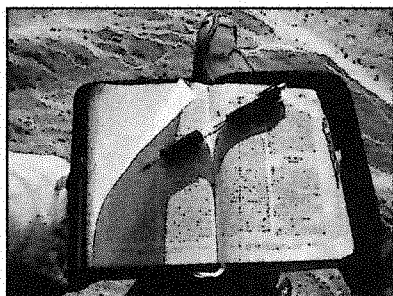
Prispeli so na drugo stran. Samo Peter je ostal v čolnu. Mravljiča se je veselila teh trenutkov, ko je bila lahko sama z njim. Kot ponavadi mu je po hlačnici zlezla v naročje. Peter je glasno razmišljal: »Kdo je ta? Hotel sem ga reševati, pa je On rešil mene; hotel sem ga zaščititi,

pa je on zaščitil mene. Me je bilo res strah?« Pogledal je svoje mokre hlače in se nasmehnil. Tele hlače bo danes sam opral, sicer mu ženske doma ne bodo dale miru. Peter je počasi vstal, mravljiča se je hitro spet umaknila v svojo špranjo. Po poti, ko je zapuščal čoln, da bi našel Jezusa, si je mrmral: »Ko bi vsaj vedel, kaj me s tem človekom še čaka?

Pa nič ne pove, samo - hodi za mano.« Dvignil je svoj obraz, Jezus ga je že čakal in s pogledom sta se srečala, mravljiči je postalo kar toplo pri srcu, ko je to videla. Vesela je bila, da je Peter našel takega prijatelja. Kajti, Jezus se ni posmehoval njegovim mokrim hlačam, Jezus ga je samo ljubeče vabil: »Ne boj se Peter, samo zaupaj!«

VABILO

Svetopisemske duhovne vaje

»Na tvojo besedo« (Lk 5,5)

Od 14. do 16. oktobra 2011 v Kančevcih
Voditelj Maksimilijan Matjaž s sodelavci

Središče nove evangelizacije je v novem izkustvu oznanila evangelija, ki je beseda moči za človekovo polno življenje. V osebni in skupni branju Svetega pisma bomo prisluhnili šelestenju Duha v mojem življenju, ki »veje, koder hoče, njegov glas slišiš, pa ne veš, od kod prihaja in kam gre« (Jn 3,8), in se spraševali, kaj govori Duh Cerkvi in kaj meni osebno. Odkrivali bomo Besedo, po kateri smo bili ustvarjeni, ki nas osvobaja in usmerja, ki nam daje moč, da postajamo Božji otroci (Jn 1,12)

Prijave in informacije jana.podjavorsek@rkc.si ali na www.eksegeza.net ali Dom duhovnosti Kančevci, 041 780 109 (dom.duhovnosti.kancevci@rkc.si).

*****

Od 28. do 31. oktobra 2011 v Hiši kruha pri Svetem Duhu (Škofja Loka)

(začetek v petek ob 18.00, sklep v ponedeljek ob 14.00)

Vodita s. Snežna Večko in s. Meta Potočnik

Svetopisemska duhovna obnova je namenjena vsem, ki želijo v tišini srca prisluhniti Božji Besedi, ji slediti in iz nje črpati moč za vsakdanje življenje. Preko branja, pogovora v skupini in biblično-eksegetskega pristopa k posameznim odlomkom Svetega pisma bomo vstopali v sporočilo odrešenja in razširili obzorje poznavanja Svetega pisma. Ostril se nam bo okus za Božjo Besedo in razširilo srce za življenje po njej.

Prijave in informacije hisakruha.si@gmail.com, 041/765 496.

*****

Novost svetopisemskega razodetja je v tem, da se nam Bog daje spoznati ob pogovoru, ki si ga želi z nami... Nevidni Bog iz svoje velike ljubezni govori z ljudmi kakor s prijatelji, in se pri njih zadržuje, da bi jih povabil in sprejel v svoje občestvo... V resnici je božja beseda, po kateri je »vse ... nastalo« (Jn 1,3) in »postala meso« (Jn 1,14) ista, ki je bila »v začetku« (Jn 1,1)... Janezov nas sooča z dejstvom, da je *Logos* resnično *od zmeraj* in da je *on sam* od zmeraj *Bog*. Torej ni nikoli v Bogu obstajal čas, v katerem ne bi bilo *Logosa*. Beseda je pred stvarjenjem. Zato je v srcu božjega življenja občestvo, absolutni dar. »*Bog je ljubezen*« (1 Jn 4,16), pravi isti apostol na drugem mestu in s tem nakazuje »krščansko podobo Boga, pa tudi iz tega izhajajočo podobo človeka in njegove poti« (Benedikt XVI, *Bog je ljubezen*, CD 112, čl. 1). Bog se nam razodeva kot skrivnost neskončne ljubezni, v kateri Oče večno izreka svojo besedo v Svetem Duhu. Zato nam Beseda, ki je od začetka pri Bogu in je sama Bog, razodeva Boga samega v ljubezenskem pogovoru med Božjimi osebami in nas vabi, naj pri njem sodelujemo. Zato lahko tudi mi, ki smo ustvarjeni po podobi in sličnosti Božje ljubezni, sami sebe razumemo le, če sprejemamo Besedo in se damo voditi delovanju Svetega Duha. V luči razodetja, danega po Božji besedi, je dokončno pojasnjena uganka človekove usode (Benedikt XVI, *Gospodova beseda*, CD 131, čl. 6).

BOŽJA BESEDA ZA VSAK DAN

Pripravlja s. Metka Tušar

JULIJ 2011

1. jul.	P	Srce Jezusovo	5 Mz 7,6-11 Ps 103,1-4.6-8.10 1 Jn 4,7-16 Mr 11,15-30	»Zato vam pravim: Za vse, kar molite in prosite, verjemite, da ste že prejeli, in se vam bo zgodilo.« (Mr 11,24).
2. jul.	S	Srce Marijino	1 Mz 27,1-5.15-29 Ps 135,1-6 Mt 9,14-17	Jezus jim je dejal: »Ali morejo svatje žalovati, dokler je ženin med njimi? Prišli pa bodo dnevi, ko jim bo ženin vzet, in takrat se bodo postili.« (Mt 9,15).
3. jul.	N	14. navadna nedelja	Zah 9,9-10 Ps 145,1-2.8-11.13-14 Rim 8,9,11-13 Mt 11,25-30	Vse mi je izročil moj Oče in nihče ne pozna Sina, razen Očeta, in nihče ne pozna Očeta, razen Sina in tistega, komur hoče Sin razodeti« (Mt 11,27).
4. jul.	P	Ulrik	1 Mz 28,10-22a Ps 91,1-4.14-15 Mt 9,18-26	Pri sebi je namreč rekel: »Če se le dotaknem njegove obleke, bom rešen.« (Mt 9,21).
5. jul.	T	Ciril in Metod	Ezk 34,11-16 Ps 23,1-6 1 Tes 1,2b-8 Jn 10,11-16	»Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene.« (Jn 10,14).
6. jul.	S	Marija Goretti	1 Mz 41,55-57;42,5-7a.17-24a Ps 33,2-3.10-11.18-19 Mt 10,1-7	Imena dvanajstih apostolov pa so... (Mt 10,2a).
7. jul.	Č	Vilibald	1 Mz 44,18-21.23b-29;45,1-5 Ps 105,16-21 Mt 10,7-15	»Spotoma pa oznanjajte in govorite: »Nebeško kraljestvo se je približalo.« (Mt 10,7).
8. jul.	P	Kilijan	1 Mz 46,1-7.28-30 Ps 37,3-4.18-19 Mt 10,16-23	»Glejte, pošiljam vas kakor ovce med volkove. Bodite torej preudarni kakor kače in nepokvarjeni kakor golobje.« (Mt 10,16).
9. jul.	S	Avguštin	1 Mz 49,29-33;50,15-25 Ps 105,1-4.6-8 Mt 10,24-33	»Vam pa so celo vsi lasje na glavi prešteti. Ne bojte se torej! Vi ste vredni več kakor veliko vrabcev.« (Mt 10,30-31).
10. jul.	N	15. navadna nedelja	Iz 55,10-11 Ps 65,10-14 Rim 8,18-23 Mt 13,1-23	»V dobro zemljo vsejan pa je tisti, ki posluša besedo in jo tudi doume.« (Mt 13,23a).
11. jul.	P	Benedikt	Prig 2,1-9 Ps 124,2-5.7-8 Mt 10,34-42;11,1	»Kdor dá piti samo kozarec hladne vode enemu izmed teh malih, ker je ta imenovan učencem, resnično, povem vam, ne bo izgubil svojega plačila.« (Mt 10,42).
12. jul.	T	Mohor in Fortunat	2 Mz 2,1-15a Ps 69,3.14.30-31.33-34 Mt 11,20-24	Tedaj je začel grajati mesta, v katerih se je zgodilo največ njegovih mogočnih del, ker se niso spreobrnila (Mt 11,20).
13. jul.	S	Henrik	2 Mz 3,1-6.9-12 Ps 103,1-4.6-7 Mt 11,25-27	Tedaj je Jezus spregovoril in rekel: »Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje, ker si to prikril modrim in razumnim, razodel pa otročičem.« (Mt 11,25).
14. jul.	Č	Kamil	2 Mz 3,13-20 Ps 105,1.5.8-9.24-27 Mt 11,28-30	»Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek.« (Mt 11,28).
15. jul.	P	Bonaventura	2 Mz 11,10;12,1-14 Ps 116,12-13.15-16 Mt 12,1-8	»Če bi vedeli, kaj pomeni: Usmiljenja hočem in ne žrtve, ne bi obsodili teh nedolžnih.« (Mt 12,7).
16. jul.	S	Karmelska MB	2 Mz 12,37-42 Ps 136,1.10-15.23-24 Mt 12,14-21	In v njegovo ime bodo upali narodi (Mt 12,21).
17. jul.	N	16. navadna nedelja	Mdr 12,13.16-19 Ps 86,5-6.9-10.15-16 Rim 8,26-27 Mt 13,24-43	Njegovi učenci so pristopili k njemu in rekli: »Razložži nam priliko o ljuljki na njivi.« (Mt 13,36b)
18. jul.	P	Friderik	2 Mz 14,5-18 Ps 2 Mz 15,1-6 Mt 12,38-42	»... kajti prišla je s konca zemlje, da bi slišala Salomonovo modrost; in glejte: več kakor Salomon je tukaj.« (Mt 12,42b).
19. jul.	T	Arsenij	2 Mz 14,21-31;15,1 Ps 2 Mz 15,8-10.12.17 Mt 12,46-50	»Kdor koli namreč uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, ta je moj brat, sestra in mati.« (Mt 12,50).
20. jul.	S	Marjeta	2 Mz 16,1-5.9-15 Ps 78,18-19.23-28 Mt 13,1-9	»Druga semena pa so padla na dobro zemljo in so dajala sad: eno stoternega, drugo šestdeseternega in spet drugo trideseternega.« (Mt 13,8).
21. jul.	Č	Lovrenc	2 Mz 19,1-2.9-11.16-20b Ps Dan 3,52-56 Mt 13,10-17	»Kajti resnično, povem vam: Veliko prerokov in pravičnih si je želelo videti, kar vi gledate, pa niso videli, in slišati, kar vi poslušate, pa niso slišali.« (Mt 13,17).
22. jul.	P	Marija Magdalena	Vp 3,1-4a Ps 63,2-6.8-9 Jn 20,1-2.11-18	»Mojega Gospoda so odnesli in ne vem, kam so ga položili.« (Jn 20,13).
23. jul.	S	Brigita	Jdt 8,2-8 Ps 11,4-5.7 Mt 5,13-16	»Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.« (Mt 5,16).

24. jul.	N	17. navadna nedelja	1 Kr 3,5,7-12 Ps 119,57.72.76-77.127-130 Rim 8,28-30 Mt 13,44-52	»Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu na njivi« (Mt 13,44a).
25. jul.	P	Jakob	2 Kor 4,7-15 Ps 126,1-6 Mt 20,20-28	»In kdor hoče biti med vami prvi, naj bo vaš služabnik.« (Mt 20,27).
26. jul.	T	Joahim in Ana	2 Mz 33,7-11;34,5b-9.28 Ps 103,6-13 Mt 13,36-43	Odgovoril je in rekel: »Sejalec dobrega semena je Sin človekov.« (Mt 13,37).
27. jul.	S	Gorazd	Sir 44,1-2.3b-10 Ps 99,5-7.9 Mt 13,44-46	»Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu na njivi.« (Mt 13,44).
28. jul.	Č	Viktor	2 Mz 40,16-21.34-38 Ps 84,3-6.8.11 Mt 13,47-53	»Učenec nebeškega kraljestva je podoben hišnemu gospodarju, ki prinaša iz svojega zaklada novo in staro.« (Mt 13,52).
29. jul.	P	Marta	3 Mz 23,1-4-11 Ps 81,3-6.10-11 Mt 13,54-58	In zaradi njihove nevere tam ni storil veliko mogočnih del (Mt 13,58).
30. jul.	S	Peter	3 Mz 25,1.8-17 Ps 67,2-3.5.7-8 Mt 14,1-12	Ko je Herod obhajal rojstni dan, je Herodiadina hči plesala pred gosti (Mt 14,6).
31. jul.	N	18. navadna nedelja	Iz 55,1-3 Ps 145,8-9.15-18 Rim 8,35.37-39 Mt 14,13-21	Vsi so jedli in se nasitili ter pobrali koščke, ki so ostali, dvanajst polnih kosar (Mt 14,20).

AVGUST 2011

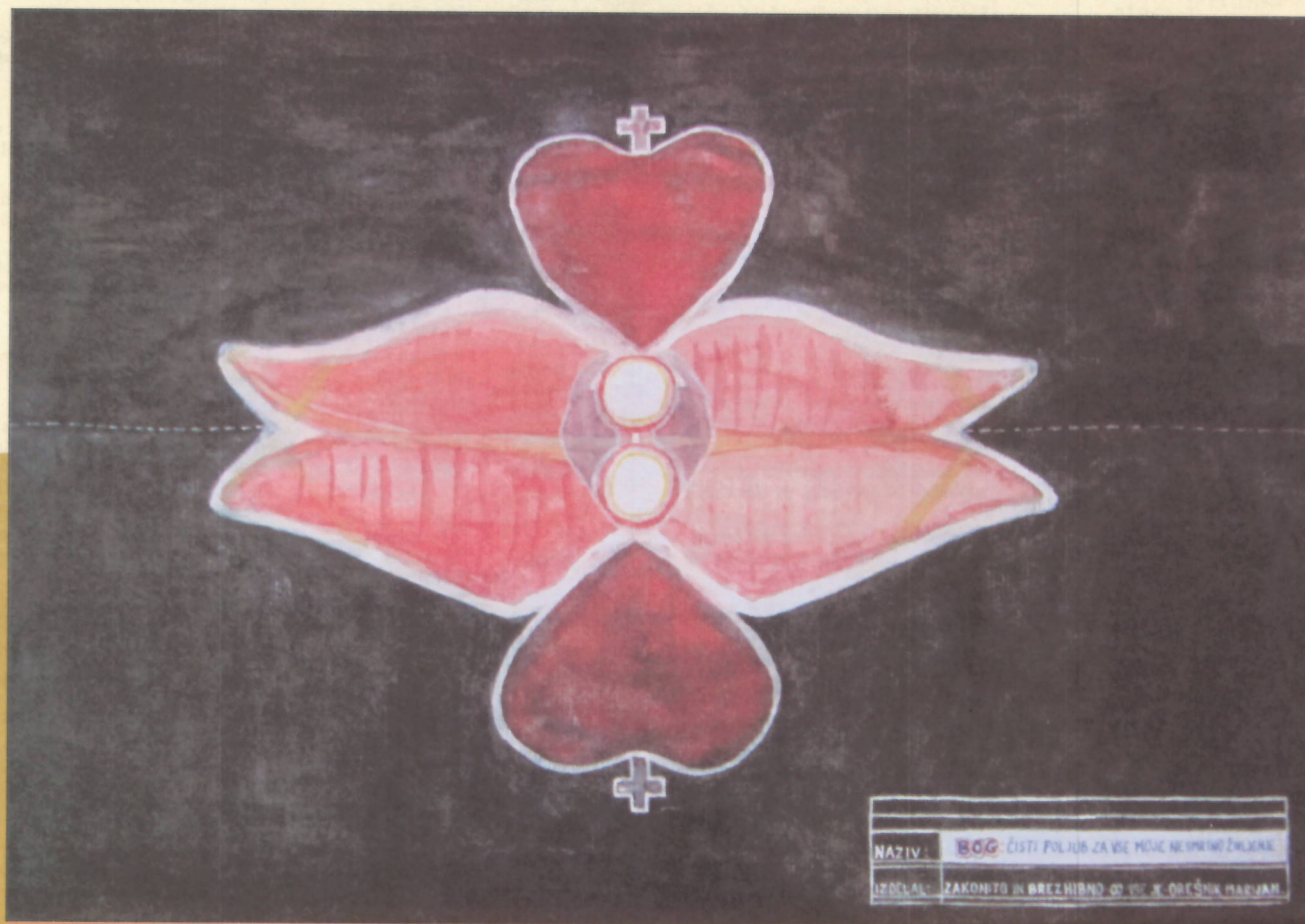
1. avg.	P	Alfonz	4 Mz 11,4b-15 Ps 81,12-17 Mt 14,13-21	Jezus pa jim je rekel: »Ni jim treba oditi. Vi jim dajte jesti!« (Mt 14,16)
2. avg.	T	Evzebij	4 Mz 12,1-13 Ps 51,3-7.12-13 Mt 14,22-36	On mu je dejal: »Pridi! In Peter je stopil iz čolna, hodil po vodi in šel k Jezusu (Mt 14,29).
3. avg.	S	Lidija	4 Mz 13,1-2a.25-33;14,1.26-29.34-35 Ps 106,6-7.13-14.21-23 Mt 15,21-28	Tedaj je Jezus odgovoril. Rekel ji je: »O žena, velika je tvoja vera! Zgodi naj se ti, kakor želiš! In njena hči je ozdravela tisto uro (Mt 15,28).
4. avg.	Č	Janez Vianej	4 Mz 20,1-13 Ps 96,1-2.6-9 Mt 16,13-23	Dejal jim je: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« (Mt 16,15)
5. avg.	P	Marija Snežna	5 Mz 4,32-40 Ps 77,12-16.21 Mt 16,24-28	Tedaj je Jezus rekel svojim učencem: »Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj.« (Mt 16,24).
6. avg.	S	Jezusova spremenitev na gori	Dan 7,9-10.13-14 Ps 97,1-2.5-6.9.12 2 Pt 1,16-19 Mt 17,1-9	Ko je še govoril, jih je obsenčil svetel oblak, in glej, glas iz oblaka je rekel: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje; njega poslušajte!« (Mt 17,5)
7. avg.	N	19. navadna nedelja	1 Kr 19,9a.11-13 Ps 85,9-14 Rim 9,1-5 Mt 14,22-33	In ko sta stopila v čoln, je veter ponehal (Mt 14,32).
8. avg.	P	Dominik	5 Mz 10,12-22 Ps 147,12-15.19-20 Mt 17,22-27	Ko so bili zbrani v Galileji, jim je Jezus rekel: »Sin človekov bo izroččen v človeške roke in ga bodo umorili, a tretji dan bo obujen.« In zelo so se užalostili (Mt 17,22-23).
9. avg.	T	Terezija	Est 14,1,3-5.12.14 Ps 34,2-9 Jn 4,19-24	»Pride pa ura in je že zdaj, ko bodo pravi čistilci čistili Očeta v duhu in resnici.« (Jn 4,23).
10. avg.	S	Lovrenc	2 Kor 9,6-10 Ps 112 Jn 12,24-26	»Če kdo hoče meni služiti, naj hodi za menoj, in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik. Če kdo meni služi, ga bo počastil Oče.« (Jn 12,16).
11. avg.	Č	Klara	Joz 3,7-10a.11.13-17 Ps 114,1-6 Mt 18,21-35;19,1	»Ali nisi bil tudi ti dolžan usmiliti se svojega služabnika, kakor sem se jaz usmilil tebe?« (Mt 18,33)
12. avg.	P	Ivana Šantalska	Joz 24,1-13 Ps 136,1-3.16-18.21-22.24 Mt 19,3-12	Odgovoril je: »Ali niste brali, da ju je Stvarnik na začetku ustvaril kot moža in ženo in rekel: Zaradi tega bo mož zapustil očeta in mater in se pridružil svoji ženi in bosta oba eno meso.« (Mt 19,4-5).
13. avg.	S	Poncijan	Joz 24,14-29 Ps 16,1-2.5.7-8.11 Mt 19,13-15	Toda Jezus jim je rekel: »Pustite otroke in ne branite jim priti k meni, kajti takšnih je nebeško kraljestvo.« (Mt 19,14).
14. avg.	N	20. navadna nedelja	Iz 56,1-6.7 Ps 67,13-15.29-32 Rim 11,13-15.29-32 Mt 15,21-28	Ona pa je rekla: »Tako je, Gospod, pa vendar tudi psi jedo od drobtin, ki padajo z mize njihovih gospodarjev.« (Mt 15,27).

15. avg.	P	Marijino vnebovzetje	Raz 11,19a;12,1-6a.10ab Ps 45,10-12.16 1 Kor 15,20-26 Lk 1,39-56	Ko je Elizabeta zaslila Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha (Lk 1,41).
16. avg.	T	Rok	Sod 6,11-24a Ps 85,9-14 Mt 19,23-30	»In vsak, kdor je zapustil hiše ali brate ali sestre ali očeta ali mater ali otroke ali njive zaradi mojega imena, bo prejel stokratno in dobil v delež večno življenje. Toda mnogi prvi bodo zadnji in zadnji prvi« (Mt 19,29-30).
17. avg.	S	Evzebij	Sod 9,6-15 Ps 21,2-7 Mt 20,1-16a	Tudi tem je rekel: »Pojdite tudi vi v vinograd, in kar je prav, vam bom dal« (Mt 20,4).
18. avg.	Č	Helena	Sod 11,29-39a Ps 40,2.5.7-11 Mt 22,1-14	»Pojdite torej na križišča in povabite na svatbo, kogar koli najdete« (Mt 22,9).
19. avg.	P	Janez	Rut 1,1.3-6.14b-16.22 Ps 146,5-10 Mt 22,34-40	»Učitelj, katera je največja zapoved v postavi?« (Mt 22,36)
20. avg.	S	Bernard	Rut 2,1-3.8-11;4,13-17 Ps 128,1-5 Mt 23,1-12	»Največji med vami bodi vaš strežnik. Kdor se bo poviševal, bo ponižan, in kdor se bo poniževal, bo povišan« (Mt 23,11-12).
21. avg.	N	21. navadna nedelja	Iz 22,19-23 Ps 138,1-3.6.8 Rim 11,33-36 Mt 16,13-20	Dejal jim je: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« (Mt 16,15)
22. avg.	P	Marija Kraljica	1 Tes 1,1-5.8b-10 Ps 149,1-6.9 Mt 23,13.15-22	»Kdor pa priseže pri nebu, priseže pri Božjem prestolu in pri tistem, ki sedi na njem« (Mt 23,22).
23. avg.	T	Roza	1 Tes 2,1-8 Ps 139,1-6 Mt 23,23-26	»Slepi farizeji! Očisti najprej kozarec znotraj, da bo čist tudi zunanje« (Mt 23,26).
24. avg.	S	Natanael	Raz 21,9b-14 Ps 145,10-13.17-18 Jn 1,45-51	Natanael mu je dejal: »Iz Nazareta more biti kaj dobrega?« Filip mu je rekel: »Pridi in pogledaj« (Jn 1,46)
25. avg.	Č	Ludvik	1 Tes 3,7-13 Ps 90,3-4.12-14.17 Mt 24,42-51	»Bodite torej budni, ker ne veste, katerega dne pride vaš Gospod!« (Mt 24,42)
26. avg.	P	Tarzicij	1 Tes 4,1-8 Ps 97,1-2.5-6.11-12 Mt 25,1-13	»Preudarne pa so s svetilkami vred vzele v posodicah oljke« (Mt 25,4).
27. avg.	S	Monika	1 Tes 4,9-11 Ps 98,1-7.9 Mt 25,14-30	»Vzemite mu torej talent in ga dajte tistemu, ki jih ima deset« (Mt 25,28).
28. avg.	N	22. navadna nedelja	Jer 20,7-9 Ps 63,2-6.8-9 Rim 12,1-2 Mt 16,21-27	Tedaj je Jezus rekel svojim učencem: »Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj« (Mt 16,24).
29. avg.	P	Mučeništvo Janeza Krstnika	Jer 1,17-19 Ps 71,1-6.15.17 Mr 6,17-29	Herod pa se je bal Janeza, ker je vedel, da je pravičen in svet mož, in ga je štivil. Kadar ga je slišal, je bil v veliki zadregi, vendar ga je rad poslušal (Mr 6,20).
30. avg.	T	Feliks	1 Tes 5,1-6.9-11 Ps 27,1.4.13-14 Lk 4,31-37	Strmeli so nad njegovim naukom, kajti njegova beseda je bila izrečena z oblastjo (Lk 4,32).
31. avg.	S	Rajmund	Kol 1,1-8 Ps 52,10-11 Lk 4,38-44	On pa jim je rekel: »Tudi drugim mestom moram oznaniti evangelij o Božjem kraljestvu, ker sem za to poslan« (Lk 4,43).

SEPTEMBER 2011

1. sept.	Č	Egidij	Kol 1,9-14 Ps 98,2-6 Lk 5,1-11	Ko pa je nehal govoriti, je rekel Simonu: »Odrini na globoko in vrzite mreže za lov!« (Lk 5,4)
2. sept.	P	Janez	Kol 1,15-20 Ps 100,2-5 Lk 5,33-39	Jezus jim je odgovoril: »Ali morete doseči, da bi se svatje postili, dokler je ženin med njimi?« (Lk 5,34)
3. sept.	S	Gregor	Kol 1,21-23 Ps 54,3-4.6.8 Lk 6,1-5	Jezus jim je odgovoril: »Mar niste brali tega, kaj je storil David, ko je postal lačen sam in tisti, ki so bili z njim?« (Lk 6,3)
4. sept.	N	23. navadna nedelja	Ezk 33,7-9 Ps 95,1-2.6-9 Rim 13,8-10 Mt 18,15-20	»Kjer sta namreč dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem sredi med njimi« (Mt 18,20).
5. sept.	P	Mati Terezija	Kol 1,24-29;2,1-3 Ps 62,6-9 Lk 6,6-11	Jezus jim je rekel: »Vprašam vas, ali se sme v soboto delati dobro ali zlo, življenje rešiti ali uničiti?« (Lk 6,9)
6. sept.	T	Bertrand	Kol 2,12-19 Ps 145,1-2.8-11 Lk 6,12-19	Vsa množica se ga je poskušala dotakniti, kajti iz njega je izhajala moč in ozdravljala vse (Lk 6,19).
7. sept.	S	Regina	Kol 3,1-11 Ps 145,2-3.10-13 Lk 6,20-26	Jezus se je ozrl po svojih učencih in govoril: »Blagor vam, ubogi, kajti vaše je Božje kraljestvo« (Lk 6,20).

8. sept.	Č	Marijino rojstvo	Mih 5,1-4a Ps 13,6 Mt 1,1-16.18-23	Ko je to premišljeval, se mu je v sanjah prikazal Gospodov angel in rekel: »Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi Marije, svoje žene; kar je spočela, je namreč od Svetega Duha« (Mt 1,20).
9. sept.	P	Peter	1 Tim 1,1-2.12-14 Ps 16,1-3.5.7-8.11 Lk 6,39-42	»Kaj vendar gledaš iver v očesu svojega brata, bruna v svojem očesu pa ne opaziš?« (Lk 6,41)
10. sept.	S	Nikolaj	1 Tim 1,15-17 Ps 113,1-7 Lk 6,43-49	»Kaj me kličete: »Gospod, Gospod« in ne delate tega, kar pravim?« (Lk 6,46)
11. sept.	N	24. navadna nedelja	Sir 27,30-28,7 Ps 103 Rim 14,7-9 Mt 18,21-35	»Gospodar tega služabnika se ga je usmilil, oprostil ga je in mu dolg odpustil« (Mt 18,27).
12. sept.	P	Marijino ime	1 Tim 2,1-8 Ps 28,2-7.9 Lk 7,1-10	»Gospod, ne trudi se! Nisem namreč vreden, da prideš pod mojo streho« (Lk 7,6b).
13. sept.	T	Janez Zlatousti	1 Tim 3,1-13 Ps 101,1-3.5-6 Lk 7,11-17	Pristopil je in se dotaknil nosil. Tisti, ki so nosili, so se ustavili in rekel je: »Mladenici, rečem ti: Vstanik« (Lk 7,14)
14. sept.	S	Povišanje svetega križa	4 Mz 21,4-9 Ps 78,1-2.34-38 Flp 2,6-11 Jn 3,13-17	»Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil« (Jn 3,17).
15. sept.	Č	Zalostna Mati Božja	1 Tim 4,12-16 Ps 111,7-10 Lk 7,36-50	»Zato ti povem: Opuščeni so njeni mnogi grehi, ker je močno ljubila« (Lk 7,47a).
16. sept.	P	Ciprijan	1 Tim 6,2c-12 Ps 43,1-4 Lk 8,1-3	Potem je hodil od mesta do mesta in od vasi do vasi, oznanjal in razglašal evangelij o Božjem kraljestvu. Z njim so bili dvanajsteri in nekaj žen, ki jih je ozdravil zlih duhov in boleznih (Lk 8,1-2a).
17. sept.	S	Robert	1 Tim 6,13-16 Ps 100,2-5 Lk 8,4-15	Rekel jim je: »Vam je dano spoznati skrivnosti Božjega kraljestva, drugim pa je to dano v prilikah« (Lk 8,10a).
18. sept.	N	25. navadna nedelja	Iz 55,6-9 Ps 145,2-3.8-9.17-18 Mt 20,1-16a	Tudi tem je rekel: »Pojdite tudi vi v vinograd, in kar je prav, vam bom dal« (Mt 20,4).
19. sept.	P	Januarij	Ezr 1,1-6 Ps 126 Lk 8,16-18	»Pazite vendar, kako poslušate! Kdor namreč ima, se mu bo dalo, in kdor nima, se mu bo vzelo tudi to, kar se mu zdi, da ima« (Lk 8,18).
20. sept.	T	Andrej	Ezr 6,7-8.12b.14-20 Ps 122,1-5 Lk 8,19-21	On pa jim je odgovoril: »Moja mati in moji bratje so tisti, ki Božjo besedo poslušajo in uresničujejo« (Lk 8,21).
21. sept.	S	Matej	Ef 4,1-7.11-13 Ps 19,2-5 Mt 9,9-13	Ko je Jezus šel od tam, je zagledal moža, imenovanega Matej, ki je sedel pri miznici, in mu je rekel: »Hodi za menoj!« In ta je vstal in šel za njim (Mt 9,9).
22. sept.	Č	Florencij	Ag 1,1-8 Ps 149,1-6.9 Lk 9,7-9	Herod je rekel: »Janeza sem jaz dal obglaviti; kdo pa je ta, o katerem slišim take reči?« In prizadeval si je, da bi ga videl (Lk 9,9).
23. sept.	P	Lin	Ag 2,1-9 Ps 43,1-4 Lk 9,18-22	Nato jim je rekel: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« (Lk 9,20a)
24. sept.	S	Anton Martin Slomšek	Sir 44,1-7.13-15 Ps 126,1-6 2 Tim 4,6-8.17-18 Jn 15,1-8	»Veselite se z menoj, kajti našel sem ovco, ki se je izgubila« (Jn 15,6b).
25. sept.	N	26. navadna Slomškova nedelja	Ezk 18,25-28 Ps 25,4-9 Flp 2,1-11 Mt 21,28-32	»Ta je odgovoril: »Nočem.« Toda pozneje se je premislil in šel« (Mt 21,29).
26. sept.	P	Kozma	Zah 8,1-8 Ps 102,16-21.29.22-23 Lk 9,46-50	»Kdor je namreč med vami vsemi najmanjši, ta je velik« (Lk 9,48b).
27. sept.	T	Vincencij Pavelski	Zah 8,20-23 Ps 87 Lk 9,51-56	Ko sta to videla učenca Jakob in Janez, sta rekla: »Gospod, ali hočeš, da rečeva, naj pade ogenj z neba in jih pokonča?« Jezus se je obrnil k njima in ju pograjal (Lk 9,54-56).
28. sept.	S	Vaclav	Neh 2,1-8 Ps 137 Lk 9,57-62	Ko so potovali, mu je med potjo nekdo rekel: »Za teboj bom hodil, kamor koli pojdeš« (Lk 9,57).
29. sept.	Č	Mihael, Gabrijel, Rafael	Dan 7,9-10.13-14 Ps 138,1-5 Jn 1,47-51	Jezus je odgovoril in mu rekel: »Ker sem ti rekel, da sem te videl pod smokvinim drevesom, veruješ? Se več kot to boš videl« (Jn 1,50).
30. sept.	P	Hieronim	2 Tim 3,14-17 Ps 79,1-3.5-8-9 Lk 10,13-16	Kdor posluša vas, posluša mene, kdor pa zavrača vas, zavrača mene. In kdor zavrača mene, zavrača tistega, ki me je poslal« (Lk 10,16).

»Pozdravite se med seboj s svetim poljubom«
(Rim 16,16).